

Az öttömösi éhségstrájkoló

(Folytatás az 1. oldalról.)

Mindenekelőtt még a faluban, s a polgármesteri hivatalban nézünk körül, hogy mi is történt valójában az újesztendő fordulójára, miként gondolkodik erről a falu. Ahogyan ez lapunkban már szerepelt, Nagy László az önkormányzat által elutasított segélykérelme – rendszeres szociális segély, vagy lakásfenntartási, azaz mindegy, csak folyvást adják – elutasítása után éhségstrájkot hirdetett. Kiült a fehérre meszelt község háza elé, tábla a nyakában, hogy ÉHSÉG-STRÁJK. Az önkormányzatban, a hivatalban meglepődve szembesültek a ténnyel, mint ezt Bata Ferenc polgármestertől hallom.

Karácsony előtt három nappal kérés nélkül kapott 5600 forint segélyt, amit a két iskolás korú gyerekre számoltunk, mint a községben mindenki más hasonló helyzetű. A gyerekekre, a jövedelmi helyzet alapján egyénekenként 2800 forintot számoltunk. A nyáron született kisgyerekek ebben a segélyezési formában nem részesültek. Mindenesetre meglepő volt, amint a Laci megjelenik az épület előtt az „éhségstrájkos” kartonlappal kidekorálva, hiszen olyan nagyon sürgető kenyérgondja nem lehetett. Tényként mondom, hogy összességében megközelítőleg 19 ezer forint segélyben részesült Nagy László családja, bleértve az ingyenes gyermekétkeztetéstől kezdve mindent.

Számlálgatjuk a hivatalban a polgármester szavai nyomán, mit adott az önkormányzat, s mit adhatott volna. Amint ezt látom, a segélyezést visszafogottan juttatta az önkormányzat, mert a testület nem látta indokoltnak a rendszeres szociális segélyezést. A 42 esztendő családfő, a testület megítélése szerint nem követ el mindent, hogy jobb anyagi körülmények közé jusson a családja. Munkanélküli, de a településen

rajta kívül még 115 regisztrált munkanélküli van.

A polgármester óvatatosan fogalmaz, de végül mégiscsak oda jut, hogy az éhségstrájkkal zsarolni igyekvő Nagy László nemigen kapkod a munka után. Ahogy a zöltség-gyümölcskereskedő vállalkozása Petróczon befuccsolt a lecsökent határforgalmi vásárlás következtében, csak ímmel-ámmal törekszik megoldozott jövedelemre. Alkalmi munkát ki-

„A legnagyobb tétel a szülők nyugdíja.” (Fotó: Schmidt Andrea)

náltak többször, de amint a spargaszedés került szóba, azt mondta rá, nem ért ő ahhoz.

Szóval a rendszeres segélyt nem ítélték meg számára, lévén, ha a bizonyítható anyagi helyzetében nem következik változás, az elhamarkodott döntéssel akár a Nagy család iskolás gyereke 18 éves koráig folyósítani kellene a segélyt. Az önkormányzat vélekedése ilyenformán festett, még ha az indoklás elsőre nem is volt kellemően kifejtve. Az elmúlt évben öt alkalommal adott egyszeri segélyt elégségesnek vélték a képviselők, mondván: a hivatalos gépkocsivezetői képzésű férfiember hatásosabban törekedjen jövedelmező foglalatosságra.

Megoszlanak a vélemények a faluban – mondja a polgármester. – Van, aki pártját fogja Nagy Lacinak, már csak azért is, mert az önkormányzatot szapulja, s ez egyesek szándékával egybeesik. Jóllehet azonban bosszankodva tapasztalták az „éhségstrájk akciót”, mondván, dolgozna inkább, mint bárki más a faluban. Attól tartottam, hogy szilveszter kapatos idején esetleg eltárgyalják, úgyhogy szóltam a körzeti megbízottnak, valamint tegyen. Hamarost azonban abba hagyta az akcióját a Laci. Mit mondjak, nem orroltam miatta. Nem mintha haragudnék rá, nincs egymással, úgy gondolom, semmi bajunk. A gyerekágyat is mi adtuk, amikor a fiuk megszületett. Egyébként pedig a gyümölcsárúsító vállalkozáshoz az önkormányzati helyiséget Petróczon odaadtuk havi 500 forintért. Az áfésztől 2500-ért kapott volna helyet.

Körbejáródgálunk a faluban, ezt is hallunk, azt is. De mielőtt még odébb bandukolnánk a templom irányába, a polgármester megemlíti a groteszk helyzetet. Az éhségstrájkoló Nagy László december 30-án arra kérte, hagyják már ott a

község háza kulcsát, ahogy hűvösödik, behúzódná egy kicsit. Ott strájkolna, melegen. Igaz kevesebben látják, meg amúgy épp a testület is a hivatal ellen demonstrál, de mindegy. Hallunk a faluban többféle véleményt, hogy példaként az orvos a strájkoló pártját fogta, s teával látta el. Másként vélekedett a fuvaros, aki inkább arra biztatta, rakja le az éppen hozott sódert, megfizetné. Hanem a strájk az strájk, az föl nem függeszthető.

Került aztán pogácsa

az éhségstrájkoló közelébe, meg üveg sört is kanyarítottak a bokor ágára. Úgy emlegetik, a pogácsa eltűnt. Azt is mondják, esteledvén a család az oldalucán a gyerekek révén ellátta kis harapnivalóval az éhségstrájkoló.

Ezt viszont az ELADÓ feliratú tanyában Nagy László végképp fölhaborodva cáfolja. Az apró szobában üldögélve nézzük egymást: a feleség és annak két idős szülője, a házigazda, a pici baba. A nagyobb gyerekek most nincsenek idehaza. Kérdem a gazdát, hogy most akkor mi a helyzet a strájkokkal.

– Abba hagytam – mondja –, négy és fél napig folytattam egyhuzamban. Ez alatt

csak öt és fél liter teát vettem magamhoz.

A feleségem elment Farkas László köztársasági megbízottnak, aki meghallgatva a helyzetünket, minden segítséget megígért, hogy hathatósan intézkedik. Ekkor abba hagytam az éhségstrájkot. Gondolom, nem szükséges részletezni, hogy a tönkrement vállalkozás után fennmaradt 9 ezer forint kamattartozás is milyen gondot jelent a napi megélhetés mellett. Nézzem körül, így

élünk itt heten. Összesen 33 ezer forintból.

Számlálgatva a bevételt sorra vehetem az idősök nyugdíját, a rokkantjáraadékos feleség 6700 forintját, a családi pótlékot. A legnagyobb tétel a szülők nyugdíja, kettőjüké együttvéve 19 ezer forint. Csak a családfejtartó neve mellé nem írhatnék bevételt.

– Nem lehet elérni a környéken sehol a maradandó munkát – válaszol a majdhogynem nyitott kérdésre. – Egyetlen helyen ajánlottak gépkocsivezető-rakodó munkát a kiközvetítésre, 16 ezer bruttóért. Mi maradna abból, ha a bejárást levonnám belőle. De egyáltalán reggel hatra el se érném Ásóthalmat. Nincs busz.

A további fölvetések nem érik váratlanul az önértéért első helyek egyikére sorolt férfit, s kiderül,

akármily pénzért nem mozdul.

Kérdem, mennyi lenne az, amiért alkalmi munkát vállal, s kalkulálhatom, mit jelentene bruttó havi fizetésben az általa említett, hazahozható napi 800-1000 forint. Lenne az vagy 40 ezres bruttó fizetés. Viszont azt errefelé nem kínálnak. Kérdem, mi lesz a csikóval, amin jócskán meglepődnek, honnan tudom.

– Azt az ószön vettem, amikor eladtam a jó állapotú nyolc éves Wartburgot, s maradt belőle pénz. A gyerek lovagolni tanult, arra kellett, de befektetésnek se rossz. Most hirdetik a csikót, eladnánk, ha legalább a ráfordított negyvenötezer visszajönne. Különben meg nem kell azt hinni, hogy urizálunk, miért, mit kellett volna csinálnom a pénzzel, együk meg mindet, az jobb?

Nem szociális térképezésre jöttem,

mondom kifelé menet, amint a méretes mélyhűtőládát kikerülöm. Mivel a családft azt mondja, van, de üres. Már csak arra lennék kíváncsi, mi lesz, ha az „ígéret ellenére” a köztársasági megbízott nem intézkedne hathatósan. Nagy László igen határozottan válaszol: „folytatom a strájkot”. Harc az igazáért, véli az érintett, ha kell a Parlament lépcsőjén éhségstrájkol. Hogy hol a strájk kartontábla? „Azt mármost összeszaggattam”. Mibe se kerül másikat csinálni.

Becsei Péter

Zsilettpenge

Megint elmaradtam egy brosúrával, mert az újdívatú borotvákat nyakra-főre reklámozó szöveg már zsilettnek mondja, de egyrészt soha nem voltam rohanós fajta semmiféle dívatban, másrészt első katonasághoz való az, amit említeni akarok. A zsilettpengével is akkoriban ismerkedett meg az ábrázatom. Nem győztük szidni a finommechanikai ipart, olyan csapnivaló pengéket gyártott. Mást meg nem lehetett kapni.

Amikor tábori körülmények között áldoztam a civilizációnak, akkor sóhajtottam el magamat, de csak magamban: ebből a sok ócska tankból sokkal jobb zsilettpengét lehetne csinálni, mint biliacélból! A fa ágának is füle volt, hangosan nem mondhattam, anélkül is kerülgetett léptenyomon a hadbíróság réme. Ha jelentette volna a fa ága, hogy mi csúszott ki a számon, azonnal hadra vágta volna a világ legkorszerűbb seregének őcsárlása miatt.

Nagyot változott a világ, már ezt is el szabad mondani! Olvasom az újságban, hogy nálunk 510 tank, 65 páncélozott jármű és 207 tüzérségi fegyver – ágyú lehet ez mindenképpen – vár megsemmisítésre, és nagy az én szívemnek a gyönyörűsége. Tudom jól, mert megtanultam még a régi világban, és ezen a téren vajmi kevés a változás, hogy rögtön hozzá kellene tennem, harcképességünk csökkenése nélkül kell mindezt kivonnunk a forgalomból, de nem teszem hozzá. Úgyse kérdezi meg tőlem senki, mit mondanék, ha kérdeznének, én pedig nem tolokasm. Kitérő örömmel olvasom inkább tovább, hogy a gödöllői Curuss Harcjárműtechnikai Részvénytársaság – Istenem, de szép magyar neve van! – vállalta a szédarabolást, és eddig – addig – 139 tankot, 89 harci járművet és 56 tüzérségi fegyvert végeztek ki a fegyverek veszőhelyén. Gondolom, a földarabolás után mehetnének a nagyolvasztóba, de ehhez tudnom kellene, működik-e még nagyolvasztó kicsike honunkban. Ezért jutott eszembe megint a zsilettpenge. Mert botor eszemmel azokban a napokban én úgy gondoltam a dolgot, hogy összeütnek valami mikroszkópi metszeteket készítő szerkezethez fogható alkalmi gépezetet, az egyik felén bemegy esővénél fogva a tank, a másikon meg potyognak ki a pengék. A nyersanyag kitűnőségét az egész békéltábor garantálta, szakáll állva nem maradna előtte.

A finommechanika volt a ludas benne, hogy amint megjelent a világpiacra a világbiroknak Bebo sher villanyborotvái álarcban, de tanki csatazajjal, azonnal átpártoltam a villanyborotvához. Képes lennék visszanyergelni a zsilettre, ha tudhatnám, tankból vagy ágyúcsőből lett. Obsitos tüzekek talán nosztalgiából is ezzel célozgatnák álluk szőrzetét.

Napi kétszeri borotválkozás is vállalnék, hadd fogyjon az arzenál. Azt azonban nem tudom, mit szólna hozzá egykori vitéz hadigymnászterünk, aki a vödör veritékről meg a csöpp vérről terjesztette vigyázzmenetbe ágyazott tanait.

Howan benn!

MB

MODUL-BAU

MODUL-BAU ÉPÍTŐIPARI KFT.

Szeged, Csongrádi sgt. 27. T.: 491-022,474-481

Nyitva tartás: h-p. 7.30–16.30, sz.: 8–12 óráig.

– CSEMPE,
– FAGYÁLLÓ PADLÓBURKOLÓ
– CSEMPERAGASZTÓ, FUGÁZÓ,
– BELSŐ AJTÓK,
– BAJAI ABLAKOK.

Az MDF Csongrád megyei képviselőjelöltjei

1. sz. választókerület (Szeged) Póda Jenő, 2. sz. vk. (Szeged) Balogh László, 3. sz. vk. (Szeged) Bratinka József, 4. sz. vk. (Csongrád) Veress

János, 5. sz. vk. (Szentes) Papp Lehel György, 6. sz. vk. (Hódmezővásárhely) Grezsa Ferenc, 7. sz. vk. (Makó) Mihály Zoltán.

A családról mondják

Kiscserkész

Szerencsés voltam életemben, hiszen Sinkovits Imre lányának kezét is elnyertem.

Hegedűs Csaba ügyvéd és vállalkozó, olimpiai bajnok, a Magyar Birkózó Szövetség elnöke

Szűkkörű aktus

Mi a szüzességünket a választásokkor veszítettük el, és az aktusnál jelen volt 411 ezer ember.

Orbán Viktor, a Fidesz elnöke

Hermafrodita?

Mielőtt megkérdeznék, fiú lesz-e vagy lány, csak annyit: legyen meglepetés.

Németh Ágnes várandós, háromszázszoros válogatott kosárlabdázó

Összetartás

Az öt éves kislányomról tréfásan szoktam mondani: ő is baloldali szimpatizáns, hiszen engem szeret.

Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke

Érthető

A feleségem nehezen bocsátja meg, hogy én rendszeresen megbocsátok embereknek.

Lengyel László följelentett mikiegér, pénzbüntetésre ítélt politológus, a Pénzügykutató Rt. vezérigazgatója

Újrazó

Három házasság után még mindig azt mondom: előttem a múltam.

Kovács Kati táncdalénekesnő

Sporolós fajta

Nincs menyasszonyom, nem is nőstülök egyhamar. Nem elég a házasságom az OTP-vel?

Darvasi Tamás vegyész, olimpiai bajnok

■ A legfontosabb, hogy az önkormányzatok ezentúl maguk döntenek el, hogy mennyi időre kötnék bérleti szerződést. Ez az intervallum várhatóan határozott időt jelent, szociális rászorultság esetén például öt évről lesz szó, amely szükség esetén hosszabbítható. Az ilyen lakáshoz jutás feltételeit az önkormányzat később határozza meg. Az eddigiekkel szemben újdonság az is, hogy a házastárs csak akkor válik bérletlárssá, ha a lakás kiutalásakor azt közösen kéri. Változás továbbá, hogy a bérlet nem akárkit fogadhat be bérletlárssá. A törvény részletesen felsorolja a jogosultakat, akik később folytathatják a bérleti viszonyt. Nem élhet e joggal például az az unoka, aki nem életvitelszerűen lakik a nagyszülőkkel. Ehhez tehát a jövőben az együttlakás is szükséges. Önkormányzati lakás bérletje nem adhatja ki tetszése szerint a lakás bármekkora részét al-bérletbe, a terület mértékéről – kérelem alapján – a helyi testület megfelelő fóruma dönt. Nem vizsgálják viszont az al-bérlet díját, ez a két fél magánügye. Az eltarási szerződések

Lakás(eladás)ra várva

Zsúfolásig megtelt teremben tartottak Bérletlárások – lakásbérletlárások címmel lakossági fórumot pénteken este Szegeden. Az érdeklődők zöme nyugdíjas volt, akik – mint később kiderült – elsősorban az iránt érdeklődtek: hogyan lehet megvenni jelenlegi bérletlárásukat.

Először Réti Csabáné dr., az önkormányzat igazgatási osztályának vezetője szólt a január 1-jétől érvényes bérletlárásokról. Mint hangsúlyozta, a korábban megkötött szerződésekre nem vonatkoznak az új szabályok, ezért az ilyen rendelkezéseket nem érintik a módosítások. De mik is ezek az új motívumok?

esetén is csak az év eleje óta kötötteknél van változás. A legfontosabb: az önkormányzat csak olyanokhoz járul hozzá, ahol a rászorultság valóban megállapítható, és a tartást vállaló személy önmaga képes kötelezettségeinek teljesítésére (tehát kiskorúak nem köthetnek tartási szerződést). Megüresedett társbérletnél ezentúl nem kell vizsgálni a jogosultságot ahhoz, hogy a maradék személy/ek megkaphassák/ a további lakrészt, elég ha az igénylő vállalja a kiadás fel-

tételeit. Ellenkező esetben köteles elfogadni egy másik, esetleg alacsonyabb bérlet otthont.

A hallgatóság többségét persze a lakások elidegenítése foglalkoztatta. Erről beszélt az est másik vendége, Veress Károlyné dr., a vagyonekezelő iroda vezetője. Felhívta a figyelmet arra, hogy új lakástörvény még nincs, ezért pusztán a tervezetét tudja ismertetni. Eszerint az önkormányzat – az Alkotmánybíróság határozatát követően – nem lesz köteles minden tulajdonában lévő

bérletlárás vételre felajánlani, és bármely épületét kivetheti az elidegenítési listáról. Ilyenek – többek között – azok a lakások, amelyek saját feladatainak ellátásához szükségesek, azaz az önkormányzat elhelyezési kötelezettségéhez nélkülözhetetlenek. Hasonlóan városi tulajdonban maradnak a műemlék jellegű és a felújításra váró épületek. A megvételre felajánlott lakások esetében a vételár, az árrendelvény részleteit az önkormányzat határozza meg rövid időn belül. Az ilyen céllal tavaly kijelölt 3629 lakás bérletlár a jövő héten értesítik a lebonyolítás módjáról. Veress Károlyné dr. azt is elmondta még, hogy a közeljövőben újabb 1000–1200 lakás kerül „eladó listára”, melyekről a vagyonekezelő bizottság két hét múlva dönt.

A két tájékoztató után a jelenlévők sorra tették fel kérdéseiket, am többségükre csak annyi választ lehetett adni – mint elhangzott –, hogy a várhatóan március végén életbe lépő új lakástörvény fogja a részleteket szabályozni.

V.I.P.